

BOLWERK NR. 2

Ontwerp voorpagina:

Arend Nijman.

Tekeningen: Diana Winkel 5j
Key-operator: Mw. J. Slimmers-Martin
Eindredactie: L. Verzuu

BOLWERK nr 3
verschijnt 13 december a.s.

P E R I O D I E K v/h P I U S - X L Y C E U M

RK SCHOLENGEMEENSCHAP

VOOR VWO EN HAVO

BOLWERK

jacob geelstraat 38
amsterdam slotervaart

CURSUSJAAR 1978 - 1979

8. NOVEMBER 1978 NR 2

EINDIGHEID

Op de eerste avond van november is in de aula een herdenkingsviering gehouden onder het thema "De eindigheid van ons bestaan". Ik heb die viering mogen inleiden en denk dat het zinvol kan zijn dat ook in bredere kring dan van de aanwezigen van die avond een moment wordt stil gestaan om de motieven te overwegen die aan deze bijeenkomst ten grondslag hebben gelegen.

De dood van onszelf is bijna altijd ver weg; wij zijn niet gewend aan dood-gaan te denken. Wij komen daar meestal pas aan toe, vol van verdriet en opstandigheid, wanneer mensen in onze naaste omgeving sterven: familieleden of vrienden of mensen in onze straat. Of wanneer mensen er niet meer zijn, met wie je hier op school bijna dagelijks contact had: docenten die hun beste krachten gaven, soms meer dan menselijk gesproken mogelijk was; leerlingen die naast je zaten of vlakbij in de klas, soms vele jaren lang.

Behalve de dood zelf zijn er vaak voorboden van de dood om ons heen: oorlog en geweld, die leiden tot verdeeldheid en vernietiging, omdat mensen elkaar de rijkdommen van de aarde willen ontstelen; onmacht die het mensen onmogelijk maakt zichzelf te zijn en die leidt tot opstandigheid, verbittering of doffe berusting; ziekte of eenzaamheid die mensen afsluit van hun omgeving, hen wegneemt uit onze wereld van arbeid en bewegingsvrijheid, hen terugwerpt op zichzelf. In de joods-christelijke overlevering zijn er verhalen in overvloed die zich keren tegen de dood, tegen de blokkering van de toekomst. Verrijzenis betekent daar: het juk afwerpen, machten-ten-dode bestrijden, opstaan uit moedeloosheid, durven vergeven en opnieuw beginnen. Naarmate ook ieder van ons daartoe in staat is, zullen we overleven.

Eeuwenlang al bestaat de traditie in deze tijd van het jaar, wanneer ook de natuur afsterft, te denken aan de dood; die traditie willen we nu in stand houden. Begin november is het Allerheiligen en Aller-

zielen; dat zijn oude woorden die nu voor ons vooral betekenen dat we de namen van mensen die in onze herinnering zijn ingeslapen, weer levend willen laten zijn in ons midden.

M. Siewe

HULPACTIE KINDEREN CHILI

Op school willen we rond het St. Nikolaasfeest en het Kerstfeest een aktie voeren voor kinderen in Chili.

Waar gaat het om?

Chileense kinderen en moeders, die in Nederland wonen schrijven:

Voor de Chileense kinderen is het Kerstfeest wat voor de Nederlandse kinderen het St. Nicolaasfeest is. Maar al vijf jaar leven de kinderen in Chili aan de rand van de bestaansgrens. Er is tekort aan kleding, schoeisel, levensmiddelen, leermiddelen en medicijnen.

Velen van deze kinderen zijn ouderloos omdat vader en/of moeder gevangen zijn genomen, gedeporteerd of vermist.

Wij, een werkgroep van Chileense moeders en kinderen in Nederland willen niet berusten in machteloosheid, maar willen een aktie beginnen om iets voor de kinderen in Chili te doen.

Wij willen een inzamelingsaktie houden bij scholen, kerken, organisaties, instellingen en bedrijven.

Wat willen we verzamelen?

Speelgoed

Teken en schildergerei,

Sportartikelen,

Kleding

Verband en geneesmiddelen

en eventueel kindervoeding.

Onze werkgroep wil deze aktie ook op jullie school voeren. Wat er ingezameld is zullen wij dan versturen naar Chili.

Ter zijner tijd zullen we jullie dan ook verslag doen van het resultaat van deze aktie.

Tot zover het schrijven van deze Chileense moeders.

Deze aktie is op onze school al in het klein gestart.

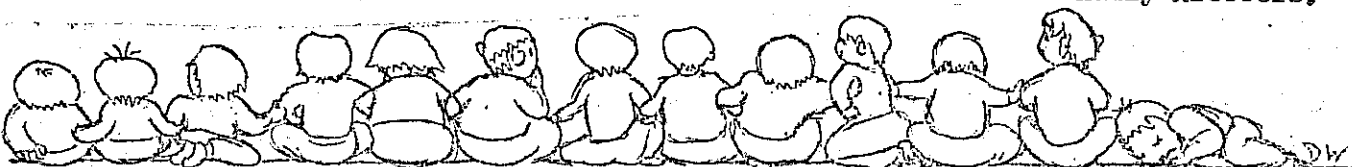
Tijdens de liturgieviering op 1 november l.l. hebben we tijdens de dienst gekollekteerd voor dit doel. Opbrengst was F.185,-.

Hoe gaan we verder?

Plan is om de 4e klassen van onze school te interesseren om de leiding, de planning en de aktie op onze school ter hand te nemen. Daarover zullen zij nader worden geïnformeerd tijdens de lessen.

En als de 4e klassen aktief worden dan zal de rest van de school ook wel over de streep getrokken worden.

Harry Krebbers.

OVER DE ZOEMER

"Modern Times" , de beroemde film van Charlie Chaplin , begint met het loeien van een fabriekssirene, waarna beelden verschijnen van arbeiders die nerveus de fabrieksdeuren uitstromen; plotseling verandert het beeld in een angstige stroom schapen. De sirene is het symbool van het dirigisme in de maatschappij dat de mens zijn persoonlijkheid ontnemt en een kuddedier van hem maakt. Zo kun je dat tenminste ervaren.

Je kunt natuurlijk ook andere bezwaren aanvoeren. Wanneer de leraar in het vuur van zijn betoog de tijd vergeet en op het hoogtepunt van zijn roes (en dat van zijn ademloos mee gesleepte leerlingen) wreed tot de werkelijkheid wordt teruggeroepen door een snerpende zoemer, dan kan hij dat ervaren als een aantasting van zijn vrijheid zich als docerend persoon volledig uit te drukken.

Er bestaat hier in Amsterdam een hogere beroepsopleiding, waar men de bel heeft afgeschaft: de docent wordt geacht op de tijd te letten en de leerlingen op het juiste moment naar zijn collega's te zenden. En wat je niet zou verwachten: Ze doen dat niet.

Sommigen krijgen er voortijdig genoeg van (hoe bestaat het) en sturen hun leerlingen de deur uit, anderen verkeren voortdurend in hogere sferen- zo iets banaals als een klok of tijd bestaat niet voor hen. M.a.w. de puinhoop is niet te overzien. De irritatie ook niet.

De moraal is simpel: je kunt niet buiten een duidelijk signaal. Of we daarom genoeg moeten nemen met het mensonterende gesnerp dat de bouwers van de school ons hebben toebedacht is een tweede. Liefelijk geklingel als een klokje in de Alpenwei, een pittige mars , waarom niet.

(In vertrouwen, wie zou de zoemer als signaal van verlossing uit zijn schoolleven willen missen?)

De aandachtige lezer zal begrepen hebben, dat ik het voorstel van Jean Paul en Hans niet erg praktisch vind. Dat neemt niet weg dat zij een aantal zeer zinnige dingen zeggen.

1. de geconditioneerde reflex waarmee sommige leerlingen reageren op de zoemer , is hoogst bedenkelijk.
2. het zou inderdaad erg nuttig zijn als iedere leraar er naar streefde zijn lessen zo op te bouwen, dat hij ze vijf minuten voordat de les om is, afrondt met een korte samenvatting van wat in die les is gedaan en hoe hij de volgende les verder zal gaan. Dat voorkomt het door Jean-Paul en Hans gesignaleerde gevoel van desoriëntatie van de leerling. Bovendien kan dan de zoemer geen spelbreker zijn.

Overigens moeten we wel bedenken, dat een leraar de uitvoering van zijn lesplan niet altijd in de hand heeft door allerlei factoren, zoals bv. de onverwachte binnenkomst van correctoren die iets urgents moeten meedelen.

En verder vind ik het verdienstelijke van hun artikel dat het goed in details is uitgewerkt. Als het aanbrengen van klokken in alle lokalen niet zo'n dure en tijdrovende aangelegenheid was, zou ik de proef best wel eens durven nemen.

J.J.Hoving.

gevraagd: schoolcafé

Een mens voelt zich pas lekker, als hij een eigen terreintje heeft waar hij zich - al is het maar voor kort - kan nestelen.

Hoe hoger op de schoolladder, hoe meer aan deze elementaire behoefte wordt voldaan. Het poverst is de leerling bedeed, die om de vijftig minuten als een ontheemde met al zijn hebben en houden van het ene stoeltje wordt voortgejaagd naar het andere.

Het besef dat ook de leerlingen van de school een eigen ruimte nodig hebben, wil de school echt hun school zijn, heeft o.a. in het verbouwingsplan geleid tot de zog. 3-de fase waarin een aparte ruimte voor leerlingen activiteiten wordt geschapen in de ruimte tussen de gymzalen A en B met het daaraan grenzende gedeelte van de hal.

Voor veel leerlingen komt de uitvoering van deze plannen te laat. Het voorstel van Publo Picuso zolang in de kapel een schoolcafé te improviseren is daarom niet onredelijk.

Een nuchtere blik op de akkomodatie die de overbevolkte school op dit moment kan bieden, doet het fantasiebeeld van een oud-Hollandse rooksalon snel vervliegen: er is geen ruimte die permanent vrij is, afgezien van de ruimten onder de trap en die ook nog niet eens alle.

De kapel, die op dit moment het meest als geschikte ruimte in aanmerking komt, is

1. zes uren in de week in gebruik voor toneelkunst, wordt
2. vaak gebruikt door de medewerkers van het Projekt Groei en Gezondheid, wordt
3. regelmatig gebruikt voor klasseavonden, waarvoor 's middags al voorbereidingen worden getroffen.

Conclusie: als we een schoolcafé willen inrichten, dan kunnen we dat voorlopig niet dat permanente huiselijke karakter geven, dat Picuso voor ogen heeft.

Ik wil daarmee niet zeggen, dat we daarom dan maar moeten wachten, totdat de derde verbouwingsfase (in het schooljaar 1979-1980 ?) achter de rug is. Op bescheiden schaal moet iets te bedenken zijn, allereerst voor de leerlingen van de hoogste klas.

Wie doet een tussenvoorstel?

Mijn antwoord op de door Picuso gestelde vragen luidt:

- Denkt U dat de huiselijkheid op school bevorderd kan worden?
- Ja.
- Lijkt het schoolcafé U een geschikt middel om deze huiselijkheid te bevorderen?
- Ja.
- Lijkt de kapel U bruikbaar voor een schoolcafé?
- De beste voor zover beschikbaar en dan onder bepaalde voorwaarden.
- Zou U dit initiatief willen stimuleren?
- Ja.

J.J.Hoving.

Donderdag 12 oktober j.l. kwam 6 VWO bijeen om zich met het grootste deel van het examenjaar nog voor de boeg een moment op dat jaar te bezinnen.

In het kader van die bijeenkomst leverde de heer H. de Vilder, aansluitend bij een liedje van Zjef Vanuytsel, het volgende commentaar.

— NIET ZONDER DE ANDEREN —

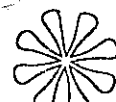
Een raar jaar is dit: iets afmaken om iets nieuws te beginnen. Je denkt aan het nieuwe, je maakt plannen, schrijft je in, probeert zoveel mogelijk gegevens te bemachtigen, zodat je goed georiënteerd bent, zit in spanning over óf en wáár je ingeloot bent of aangenomen wordt, maar intussen is er de direkte werkelijkheid: dit laatste schooljaar met de heel duidelijke eisen die het stelt. Daar moet voor gewerkt worden, je ontkomt er niet aan.

Maar er is een belangrijk punt naast de studie dat dit jaar nog meer speelt dan de vorige jaren. Je gaat niet alléén dit jaar door. Je bent heel duidelijk samen aan deze kluit bezig. Ik denk dat dat een opgave erbij is. Al moet jíj en niemand anders dat eindexamen doen, het zou dwaas zijn het alleen te willen doen. Je bent niet alleen praktisch van elkaar afhankelijk, waar het het werk betreft. Veel ingrijpender is het dat je van elkaar afhankelijk bent in alle ups en downs die je meemaakt, dat je steun vindt, als je het niet meer ziet zitten, dat je de goede woorden vindt om iemand op te beuren.

Maar ook op ander terrein ligt die afhankelijkheid, vermoed ik. Samen scheppen jullie een werkklimaat in de klas, onder elkaar. Dat kan stimulerend werken, het kan ook afremmen of misschien de zaak verlammen. Ik moest eraan denken in verband met de discussie die al een paar jaar op gang is en waar we nog niet uit zijn: moeten we vrijgelaten worden om te kiezen of je een les volgt of niet, als je meent dat je belangrijker werk te doen hebt. Afgezien van het feit dat de zaken op dit moment nog niet zo zijn, betekent dit op dit moment ook dat je de werksfeer negatief kunt beïnvloeden door onder het mom van doorzichtige smoesjes toch thuis te blijven. Is dat fair tegenover de rest, die dat ook wél wil, maar het niet doet?

Het is lastig om temidden van de spanningen die er met regelmaat zullen optreden dit jaar die verantwoordelijkheid t.o.v. elkaar en die solidariteit in het oog te houden en wáár te maken. Hoever moet je daarbij gaan? Handjes vasthouden, al je gegevens doorspelen, of ieder voor zich en God voor ons allemaal? Ik denk dat dat een onderwerp van gesprek moet zijn voor ons allen.

Ik hoop dat we de eerlijkheid hebben om elkaar te zeggen wat we menen, wat we wel of niet op willen brengen, want ik denk, dat, zoals Zjef Vanuytsel het zingt: 'je kunt niet zonder de anderen' waar is.

V
E
E
L
T
E
W
E
I
N
I
G

Wij, dat zijn een aantal tweede klassers, willen dat Bolwerk verandert. Er is veel te weinig voor de lagere klassen, 1, 2 en 3 en veel te veel voor de hogere klassen. Neem nou de laatste Bolwerk. Het zit vol met politiek, over Tsjechoslowakije enz. Oké, wat politiek is natuurlijk nooit weg, maar dat de hele Bolwerk er mee vol staat! En dan dat interview. Moet dat nou echt zo lang zijn? Notabene meer dan twee bladzijden! Bovendien was het een taai stuk om te lezen. Er wordt veel te weinig rekening gehouden met de 1e, 2e, 3e klassen. Wat vindt een brugklassertje nou aan politiek? Zal hem een zorg zijn. Natuurlijk kan je het leeftijdsverschil niet verwaarlozen: 12 en 20 jaar dat is een groot verschil. Nou de nieuwe ideeën. Kunnen er niet meer tekeningen komen, strips, moppen enz. Kortom: meer "jong"? Let wel; het is niet de bedoeling dat er een apart blad komt, zoals de Desperado. Want dan komt er weer een echte "kloof", dáár de lagere klassen en hier de hogere. Wij willen juist dat het doorelkaar komt. Natuurlijk moeten 1, 2 en 3 dan wel meer schrijven en doen. Anders wordt het niks. Wij zijn er wel van overtuigd dat velen er zó over denken. Dus: laat iedere 1e, 2e en 3e klasser die iets geschreven, getekend enz. heeft, dat inleveren in lok. 107.

Janka Borgo en Ilse van der Velden, mede namens Monique van Veen, Wilma van der Maarel, Suzan Jansen, Sylvia de Wit, Yvonne Bakhuizen en Caroline Ang.

Lieve dames,

Hierboven - Diana bezit de wonderlijke gave tekeningen te kunnen maken bij artikelen die nog geschreven moeten worden - zie je de eindredacteur van Bolwerk over de hoofden van een rijtje maffe(n-de) leerlingen heen in jullie richting turen. Als je eens wist hoe verschrikkelijk blij hij is met jullie initiatief. Want wat jullie vinden dat vond hij ook. Al heel lang. Maar hij wist niet wat hij eraan moest doen. Kon - ontzettend oud als hij al is - toch moeilijk zelf "jong" gaan zitten doen. Nu evenwel is de zaak opgelost. Althans, daar begint het op te lijken. Ik hoop - lieve dames - dat jullie actie aanslaat en jullie overstelpt worden met kopy. En voor wat jullie tot op heden deden.... hartstikke bedankt!

l.v.

OPROEP AAN OUDERS

OPROEP AAN LEERLINGEN

Een nieuw plan voor de **Samsam**.

De organisatoren van de Samsam, de buitenlesselijke activiteiten van de leerlingen van de lagere klassen, willen graag reacties op het volgende plan: een korte serie bijeenkomsten organiseren waarbij de leerlingen intekenen op bv. 5 keer een uur ('s middags of 's avonds) een bepaalde activiteit als: volksdansen = schaken = dammen = klaverjassen = pottenbakken = bridgen = fluitspelen = batikken = fotograferen = spinnen = gitaarspelen = macramé = etc. etc. etc. etc. etc.

De bedoeling is die serie activiteiten te laten leiden door ouders en leerlingen van de hogere klassen.

Wie van de ouders wil hieraan meewerken?

Wie van de ouders heeft een goed idee?

Wie van de ouders wil een groepje met een bepaalde activiteit leiden?

Wie van de leerlingen heeft een goed idee?

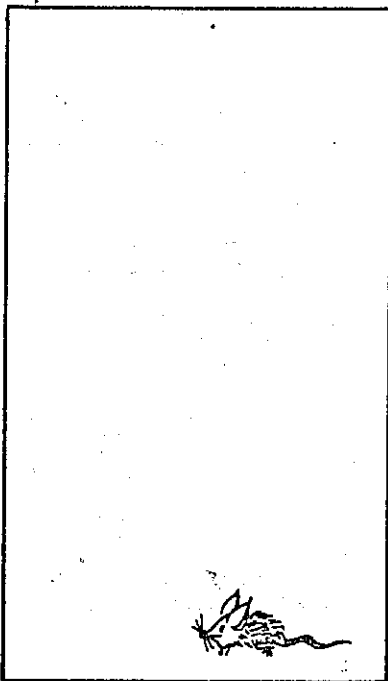
Wie van de leerlingen wil hieraan meewerken?

Wie van de leerlingen wil een groepje met een bepaalde activiteit leiden?

Reacties graag bij de volgende medewerkers: de docenten P. van den Bernt, A. Bertens of conrector Hoving.

AGENDA

Bekijk het maar.

wo 1 nov.
vr 3 nov.
vr 10 nov.
ma 13 t/m di 21 nov.

wo 15 nov.
do 16 nov.

vr 17 nov.
ma 20 t/m wo 29 nov.

di 28 nov.

vr 1 dec.

di 5 dec.
wo 6 dec.
vr 8 en za 9 dec.

di 12 en do 14 dec.
vr 15 dec.

ma 18 t/m vr 22 dec.
vr 22 dec.

ma 25 t/m vr 5 jan.

Herdenkingsviering (l.l. - ouders - docenten).
Feest 2 en 3.
Filmavond. *Jag day afternoon*
Proefwerkperiode. Alleen lessen in de eindexamenklassen.
Beroepenvoorlichting op Nicolaas Lyceum.
Docenten: inleveren prognose eindexamenklassen.
Beroepenvoorlichting op Nicolaas Lyceum.
Rapportvergaderingen inclusief eindexamenklassen. Verkort rooster.
Uitreiking 1ste rapport brugklas.
Uitreiking 1ste rapport andere klassen.
Soos.
5e lesuur Sinterklaasviering; daarna vrij.
Voor deze dag geen huiswerk.
Docentenweekend in Santpoort (aanvang 14.00 uur).
Tafeltjesavonden ouders.
Voorlopige keuze 3e en 4e klassen.
Filmavond. *A fist full of dollars*
Werkweek 4 vwo.
Zaalsportdag 1, 2 en 3. Overige klassen excursies. Soos.
KERSTVAKANTIE

De docentenraad,
Pius X Lyceum,
Amsterdam.

Amsterdam, 8 oktober 1978.

Mijne Heren,

Het zal U wellicht bekend zijn, dat in de Bolwerk nummers 1 en 2 van dit nieuwe jaar een publikatie van "PICUSO" is verschenen, waarin ideeën over een schoolcafé op het Pius X Lyceum bekend gemaakt werden. Door middel van deze publikatie zouden wij U willen vragen Uw gedachten omtrent een schoolcafé onder woorden te brengen.

Wij zouden het op prijs stellen wanneer U dit zou willen doen in de komende BOLWERK, waar uw brief als respons op ons verzoek dienst zou kunnen doen (in BOLWERK nr. 2). Wij hebben hier twee redenen voor:

- het bevordert de duidelijkheid voor de lezer als deze twee artikelen in een BOLWERK staan,
- wij kunnen, nu al gehinderd door een tijdgebrek, eerder aan het werk gaan.

In uw artikel zouden wij antwoord willen vinden op de volgende vragen.

- Denkt U dat de huiselijkheid op onze school bevorderd kan worden?
- Lijkt het schoolcafé U een geschikt middel om deze huiselijkheid te bevorderen?
Zo nee, wat wilt dan doen om de huiselijkheid te bevorderen?
- Lijkt de kapel U bruikbaar voor een schoolcafé?
Zo nee, naar welke ruimte gaat uw voorkeur dan uit?
- Zou U dit initiatief willen stimuleren?

Bijgevoegd vindt U een afschrift van ons artikel dat in Bolwerk nr. 2 zal verschijnen.

Met vriendelijke groeten,

PICUSO.

OVER DE REKENMACHINE

Zoals men wellicht gelezen of gehoord heeft, heeft de minister in juni (te laat dus voor de boekenlijst) besloten dat de rekenmachine is toegestaan bij het eindexamen (vanaf 1980) bij de volgende vakken: wiskunde, biologie en economie.

Voor de vakken natuurkunde, scheikunde (VWO en HAVO), handelswetenschappen (HAVO) en economie II (VWO) wordt bij het vaststellen van de opgaven er rekening mee gehouden dat men een rekenmachine heeft en is deze dus noodzakelijk. Leerlingen van 4 HAVO, 4 en 5 VWO die een van deze vakken hebben zijn dus verplicht zo'n apparaat aan te schaffen.

Na ampel beraad heeft de school besloten de leerlingen de volgende twee machines aan te bieden:

- 1) de TI 25, LCD; deze werkt \pm 3000 uur op een stel batterijen, extra plat model, prijs f 83.50 (winkel \pm f 100.-);
- 2) de TI 30, LED; deze werkt \pm 7 uur op een stel batterijen, wat groter model; heeft wel dezelfde functies als de TI 25, men moet wel een reserve stel batterijen hebben, prijs ongeveer f 40.- (winkel \pm f 50.-).

Indien men van dit aanbod gebruik wil maken moet men onderstaande bon, ondertekend door een der ouders, inleveren bij een leeraar wiskunde, natuurkunde, scheikunde of economie, waar men les van heeft.

Ook leerlingen van andere klassen of met andere vakken mogen van dit aanbod gebruik maken.

Mocht iemand een andere rekenmachine bezitten of willen aanschaffen dan is het verstandig contact op te nemen met dhr Buhre of dhr Soons om te informeren of deze machine geschikt is.

Wat is LCD of LED ?

LED betekent Light Emitting Diode, een electronisch elementje, dat, als er een stroom doorloopt, licht gaat uitzenden. In een cijferblokje van een rekenmachine zitten in feite 8 diodes

en door deze in verschillende combinaties te gebruiken, kunnen we de verschillende cijfers maken (met of zonder punt).

Om stroom te sparen stuurt men maar een klein stroompje door de diode, we krijgen dan ook maar weinig licht. Om het dan toch zichtbaar te maken gebruikt men een lensje dat de lichtbundel "bij elkaar houdt" en dat betekent dat je er precies recht voor moet zitten om de cijfers te kunnen zien. Toch is dan de zaak bij zonlicht slecht of helemaal niet af te lezen.

Bij LCD (Liquid Cristal Display) loopt er geen stroom, er wordt ook geen licht uitgezonden. In een LCD bevindt zich een dun laagje vloeistof tussen twee doorzichtige, geleidende plaatjes. Als deze plaatjes een spanningsverschil krijgen (er loopt dan geen stroom, want de vloeistof is isolerend) verandert de vloeistof enigszins, waardoor deze het licht dat er op valt iets minder gaat terugkaatsen. Dit stukje vloeistof wordt dus donkerder dan de rest (ook nu bestaat een cijfer uit 8 segmenten).

Voordelen van LCD: gebruikt zeer weinig stroom, cijfers kunnen

zonder bezwaar vrij groot zijn, ook van opzij zijn ze af te lezen, zelfs in zonlicht zijn de cijfers zeer duidelijk. We kunnen dus zeer kleine batterijen gebruiken en dus is zo'n rekenmachine zeer compact, klein en sterk uit te voeren.

P U B L O P I C U S O

Ook jij hebt natuurlijk ons artikel in de vorige BOLWERK over het schoolcafe' gelezen. De opzet van dat stukje was duidelijk te maken dat er een gebrek aan huiselijkheid is op onze school en daarbij onze ideeën over hoe wij dachten dit tekort een beetje weg te kunnen werken. We hebben genoeg reacties en aanbod van banken en stoelen gekregen om te kunnen zeggen dat ons idee is aangeslagen.

Wat willen we ook weer precies?

Dat is heel eenvoudig. Om de ongezelligheid van het gebouw wat te verdrijven willen we een ruimte in de school die wat gezelligheid moet brengen. De ruimte moet de hele dag open zijn. We richten hem zelf in met oude banken, tafeltjes van oma en posters of zelfgemaakte versieringen. Een paar oude radio's zorgen voor gezellige muziek. Dit is een korte samenvatting van ons vorige artikel.

Leuke ideeën, grappige zinsnedes, gezellige alinea's. Maar na de plannen komen de uitvoeringen. Ook daar hebben we onze gedachten over.

Het cafe' moet in de kapel komen, dat is daar nu nog de geschiktste ruimte voor. De deuren gaan open en we storten ons op de inrichting. Dat zal geen probleem worden, we hebben nu al genoeg aanbod gekregen om de hele school drie keer in te richten. Wel, verder loopt het wel los, zolang de koffie automaten maar blijven lopen. Voor de thee in de multi-pot moeten we even aandringen bij de mensen die dat zouden kunnen verzorgen. Vast en zeker willen zij daar hun medewerking wel aan verlenen.

Het schoolcafe' zal dan met ieders medewerking binnen een maand geopend kunnen worden.

Ondergetekende

naam klas wil een

TI 25 (doorstrepen wat niet wordt verlangd)

TI 30

aanschaffen via de school.

Handtekening ouder,

Ingeleverd bij docent:

om je rustig te maken.

LE V.V.V.V. PRÉSENTE

Wat een spetterhe

helpt een glaasje warme melk.
soms

DINGE - VAN - INGE

Ja, ik wil voortaan

Korte beschouwing, projectie, (ophouwende) afkrakende kritiek, evaluatie, epibratie, reflectie etc. van, op, in, aan, onder, en over onze niet meer zo kleine maar toch af en toe nog wel us een beetje fijne Pius-X leefgemeenschapje.

Allereerst wilde ik beginnen in een droevige stemming met het publiceren van de laatste brief getypt door ons aller zo dierbare laatst overleden wijlen Bob van der Bibs, onze liefhebbende Pius- Profeet . De brief (onverkorte inhoud) luidde als volgt:

Lieve Inge,

Het is nu te laat. Ik kan er echt niet meer tegen. Ik heb net een buisje met slaappillen ingenomen. Nu heb ik er al spijt van en ik hoop, dat iemand - het liefst jij natuurlijk - me nog van deze dood kan redden. Natuurlijk, het leven stelt niets voor, maar ik had nog zo graag een tijd met jou door willen brengen. Dat vind ik bij nader inzien toch het belangrijkste. Ik heb er dan ook ontzettende spijt van dat ik je de laatste keer met een soldeer-brander het huis uit heb gejaagd. ; ik weet niet hoe ik dat ooit goed kan maken. Daarom zal ik je in mijn testament noemen. je krijgt van mij m'n roolsje m'n tweede huisje in het gooi (het derde gaat naar m'n vader en m'n moeder) en nog een paar van die kleinigheden. Ik weet dat je geen waarde hecht aan materiële zaken (net als ik), maar ik hopp dat je dit als een symbool wil zien van de oprechte liefde die ik voor je voelde, en nog steeds voel. Ik wilde je nog iets vragen: Wil je m'n P.R. overnemen, want bij nader inzien geloof ik dat er toch nog wel mensen zijn waar - misschien - mee te praten valt, en die kan ik toch ook niet zomaar laten schieten. Uit eigen ervaring weet ik, dat het benaderen van problemen jouw wel is toevertrouwd, daarom vraag ik het je ook. Mocht je toch een keer in bijzondere moeilijkheden zitten, tracht dan d.m.v. een seance met mij in kontakt te treden.

Lieve Inge, ik houd nog steeds zielsveel van je, maar laat dit geen reden zijn, om je relaties met al je andere vrienden te breken.

Ik voel nu m'n krachten afnemen, maar ik wil je nog één ding toevertrouwen; als je merkt dat

Ja beste lezers, tot zover zat zijn blaadje in z'n tiepmasjen, hier, op dit moment had mijn grootste vriend de geest gelaten. Hij zat een beetje achterover in z'n stoel daar in zijn werkkamer in z'n villa in buiten- Hoog-Sorus. Niet bleker als anders had zijn beroemde wrede , grijze ballen gehakt krities bekritisierende, sarcastische maar tog vredelievende, alles delende droevige, opgejaagde glimlach plaats gemaakt voor een diepe, rustige blik van 'laat ze maar anluble, nu maken ze me tog niets meer' . Helaas heb ik zijn ondergang niet kunnen voorkomen ; ik mis je Bobje als de haren op m'n hoofd die je er toen afgebrand had, hetgeen natuurlijk door mij allang vergeven en vergeten is vanaf het moment dat ik op jouw naam door 'Tuincen-trem Blubber & zn.' 3 ton narde in je voortuin liet stortten, gemengd met 6 ton échte mest, specialiteit van ut bedrijv. Pobje , zoals ik hem noemde als we onder elkaar waren, hechtte écht helegaar geen waarde aan materie, wat wel blijkt uit zijn onbegrensde, rijk ontwikkelde gevoelsleven en zijn liefde voor mij en z'n omgeving. Zoals b.v. het woord 'hopp' in r.11 van z'n brief: voor de gewone zondagslezer een gewone tiepvaut, voor mij echter wellicht (en WIE kende de Bibs beter als ik ?!!) zuiver wel degelijk een uiting van het

vrolijke uitbundige, onverwachts verblindend naïef opgelatende, volledig geëpi-
breerde gedeelte van Pobje, zoals ik dat van hem kende als ik hem bijvoorbeeld
een met een lichter-als-lucht-zijndend gasmengsel gevulde ballon gaf in de vorm
van zijn ongelofelijk gevormde neus met hierop een pierrot afgedrukt waardoor op
zijn unieke gelaat een gezichtsuitdrukking kwam te staan dat ik hierbij altijd
bang was dat zijn kunstgebit en public uit zijn lach van oor tot oor zou vallen,
waarna een zinnetje van mij als: '... die inhoud pleegde men in W.O. II anders
te gebruiken, Pobje.' genoeg was om zijn gemoed geheel doen om te slaan, waarbij
hij soms ontzettend creatieve produktieve buien kreeg waaruit onder meer zijn
ontstaan: 'Edukatieve handleiding volgens Bibs' en de wereldberoemde Rariteits-
theorie van Bibs en meer van dat soort grootse werkjes. Na mij kwam voor hem
Pa en Ma, die nu in diepe droevenis achterbleef en inmiddels al wonen in het
nagelate krotje in het Belgische dorpje Reet, onder Antwerpen. Misschien gaat
Inge deze mensen, die zo geliefd waren door Pobje, nog wel eens interfjoeven
voorjulliedierbarelezers. Uit de brief blijkt wel welk een fan-tas-tische pers-
oonlijkheid schuilde achter het simpele Bibs-gelaat. Pa en Ma, houdt de moed
erin, bedenk maar dat Pobje het zo gewild heeft en Pobje, Dat je in vrede moge
rusten en dat ik je na mijn aardse leven voor eeuwig mag komen vergezellen!!

Zo, hèhè, dat zit er ook weer op. Terug naar de business. Ik kan het weten dat
een van de redenen waarom Bibs zichzelf het hoekje heeft omgeholpen is het feit
dat de arme jongen gewoon te weinig problemen had. Bij wijze van spreken zou je
kunnen zeggen dat hij ze uit louter wanhoop ze op het laatst zelf had moeten
gaan maken, de problemen dus. Ik stel het zeer op prijs Van BoB dat ik zijn P.R.
(VOOR onwetende Iste klassers : P.R. = problemenrubriek = regelmatige terugke-
rende rubriek in B.W.(= bolwerk) waarin noodbehoevenden hun problemen kwijtkun-
nen en hierbij opgelost en terzijde gestaan worden door orakel, liefhebbende
man en profeet Bob van der Bibs) mag overnemen en ik weet zeker een waardig
opvolgster te zijn. Daarom :

de grote problemen **P R I J S V R A A G** met

P R I J Z E N → in overvloed.

Inge organiseert dit in nauwe samenwerking met de **V.V.V.V.** (voor onwetende
Iste klassers : V.V.V.V.= Vereniging Voor Vrijgezell(inn)en Vertier, hierover
volgt meer) deze prijsvraag ter stimulatio tot ontstaan van nieuwe, diepere,
maar vooral meer problemen. **WAT MOET U DOEN?** : U zet uw probleem op papier
(leesbaar) doet dit in een (voldoende gefrankeerde) enveloppe en stuurt deze
naar: Postbus 9185

1006 AD Amsterdam

dit is geen (voor mensen die van snelle bezorging en meer belasting betalen houden met post-
code ; voor de rest zonder.) Doet U dit dan bent U verzekerd van een discrete
behandeling en eventueel een oplossing voor Uw probleem (inge is ook maar een
mens) maar in dit geval bent U ook nog kanshebber op één van de volgende gewel-
dige prijzen (indien Uw probleem behoort bij de eerste lichting inzenders) :

een **EEN PLATENBON** ter **WAARDE** van de dan geldige single-prijs (deze
stijgt met de dag, vandaar) troostprijs (we doen maar met de mode mee) :

is geen een pakje **BRADVET** v.d. goedkoopste soort : plakt goed en glimt tog mooi!
en ik weet zeker dat hier op school al enige van die té gekke snelle blitse 'T'
vogels zijn die daar voor in aanmerking willen komen. U begrijpt, 'T' vogels in
het bijzonder en ieder in het algemeen, alle problemen van welke aard ook zijn
van harte welkom, ook die van schizofreen- psychise aart. (hoe piet een t vogel
er eigenlijk uit?)

Winnaars worden zo snel mogelijk schriftelijk op de hoogte gesteld (vergeet dus je adres niet) Inzendingen blijven Inge's eigendom en hierover en over de uitslag ken en kan en mag wel degelijk over worden gediscussieerd en gecorrespondeert. Nu maar wachten op de gelukkige : de inzender van het eerste probleem ! Succes ermee!!

Rest mij nog een ieder te bedanken voor alle betuigingen voor mijn dierbare stuk van der Bibs. Ik moest 32 x een overvolle postbus legen , en éénmaal moest ik van de P.T.T. een uit zijn voegen gesprongen deurtje van m'n bus vergoeden. Dank dank en nog eens dank , al weegt dit natuurlijk niet op tegen het geweldige verlies wat ik hierbij (ook financieel) geleden heb. Ook L.T. te A. uit klasse 4D hartelijk bedankt voor je 2e hands kerstkrans, maar wil je deze in het vervolg niet meer naar zo een klein bescheiden postbusje sturen als 9185 ? Hij was zo moeilijk te herkennen in Kubusvorm op de Bibs-kist en bovendien houdt het deurtje het niet, dus je weet het voor volgende keer : stop hem eerst maar eens in een enveloppeje.

Beste Filmclub:

ik ben een trouw clublid en de films vond ik ook wel leuk alleen laatst was er zoveel voor jullie nu pas de tweede gedraaid hebbende, zóvéél storing dat als dit zo doorgaat dit onmogelijk langer goed kan gaan : voor jullie dan dit keer geen twee weken witte kerstvakantie in de Franse Alpjes en met de zomer ook geen twee maanden met de altijd zo gereserveerde organisatie naar Hawaii. Dit voor jullie bestwil en mijn kijkplezier! In ieder geval was het gedeelte wat van de Groove Tube overbleef zeer leersaam. Zo heb ik nu al 2 ton pot - Brown 25 bij de Firma Uranus B.V. bestelt om mijn achtertuintje in Hoog-Sorus te saneren. Ook had ik enkele eerste klassers achter mij zitten waarvoor, naar hun uitroepen te oordelen, geheel nieuwe werelden geopenbaard werden. Gaat zodoor en zegt het voort etc.

Dan maakt Inge er weer een beetje einde aan, 'k ook mijn nachtrust nodig om de geografische lessen weer met volle moed in lok. 236 te kunnen volgen. Jaja , ik ben inderdaad helemaal gezakt waardoor ik een rustige vakantie kon genieten. Maar goed , dan is er ten minste iemand die de P.R. door laat leven. Picuso, voor jullie niets dan lof, gefeliciteerd met het eerst 'school'-feest, helaas kon ik niet aanwezig komen, maar van mij mogen jullie in het Guinness Book of Records.

Over de V.V.V.V. volgende keer meer o.a.: interne bestuursveranderingen, de verenigingsstatuten etc. etc. Overigens viel mij op dat de doelstellingen van de V.V.V.V. grotendeels overeenkomen met die van Picuso. Gaat zo door Picuso en wie weet zullen Inge Haar Dinge U snel terzijde staan.

groetjes,

Inge Wijde 6g

gevraagd

voor komende theater-kabaret:

"ZOLANG ER NOG BANANEN ZIJN,

IS HET LEVEN FIJN"

een drummer en een blazer.

Hoeven niet veel ervaring te hebben.

Absolute eis is dat hij/zij enthousiast is.

Bij de blazer denken we vnl. aan sax, klarinet of dwarsfluit.

Mag best een beetje paranoide zijn.

Als je denkt dat het je wat lijkt kom dan in ieder geval even langs bij

Jean-Paul Courtens, Hans Lasschuit of dhr. de Vilder.

LAATSTE? NIEUWS VANUIT DE TUIN

"De Spaarnberg", d.w.z. het grote gebouw, Voloptee, het koetshuis en het omringende terrein tot aan de beek zijn aangekocht door de Stichting Spaarnberg, die tot nu toe de gebouwen en de grond huurde van de Witte Paters. Om de aankoopprijs te drukken heeft men boomgaard en tuinen en dus ook de kruidentuin, niet gekocht en men heeft ook geen geld meer om deze erbij te huren. Boomgaard en tuinen blijven eigendom van de paters, die bij de verkoop als voorwaarde hadden gesteld dat de tuinen leeg opgeleverd moesten worden. Dat betekent dat wij per 1 november van de tuin weg moesten, hoewel ons is toegestaan nog uit de tuin te halen wat we willen oogsten, in dit geval dus zaden, mispels, prei, selderij en peterselie etc. gedurende een bepaalde termijn, waarvan de duur ons op dit moment nog niet bekend is.

Dat de Stichting Spaarnberg bezig was het landgoed van de paters te kopen wisten we al geruime tijd; dat men boomgaard en tuinen buiten de koop zou houden wisten we niet. Het heeft oorspronkelijk ook niet in de bedoeling gelegen het zo te doen, het is min of meer noodgedwongen gebeurd.

Daar de school alleen een bruikleenovereenkomst had voor de tuin met de Stichting Spaarnberg, kunnen wij geen beroep doen op de pachtwet. We hebben trouwens altijd wel geweten dat wij er geen zekerheid voor de toekomst hadden, maar een mens kijkt nu eenmaal liever een beetje optimistisch tegen allerlei zaken aan, speciaal in zo'n paradijsje als de kruidentuin was.

Daar zitten we dus en we kunnen op dit moment geen kant uit. De zaden zijn bijna allemaal verzameld, de vaste planten lopen uit zichzelf niet weg, maar onze hokken staan barstens vol met van alles en nog wat. We hebben een beginnetje gemaakt met opruimen, maar hard gaat het niet want we krijgen doorlopend bezoek van Santpoortenaren. Op zich is dat niet zo gek, mocht er ergens een stukje vrij komen dan horen wij daar misschien ook van. Onze gereedschappen doen wij beslist nog niet weg, we zullen ze netjes merken en kijken waar we ze veilig kunnen opbergen.

Er wordt dus niet meer in de tuin gewerkt.

Graag zullen we nog een beroep op jullie doen als er werkelijk groots verhuisd moet worden of als we bv. vaste planten zouden moeten onderbrengen.

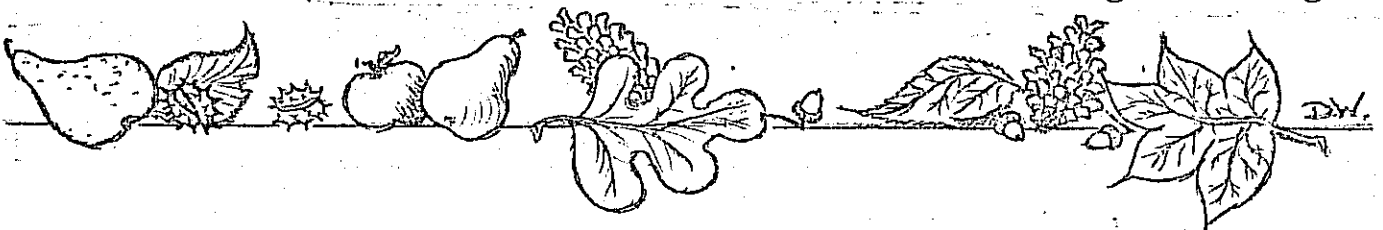
Voor de goede orde dit nog:

1. Wij hebben de sleutels niet langer op de receptie van de Spaarnberg hangen, wie om de een of andere reden op de tuin moet zijn zou ons dus even om een sleutel moeten vragen

2. De toegang tot de tuin is niet langer langs Voloptee en koetshuis, maar de weg langs het patershuis (Wustelaan no. 76) en door de boomgaard.

Wij danken iedereen die ons in de afgelopen 5½ jaar geholpen heeft en wij blijven hopen op een nieuwe start.

P. Hoving - Helling.

NATUURGENEESKUNDE

De belangstelling voor alternatieve geneeswijzen als homeopathie, acupunctuur en fytotherapie (kruidengeneeskunde) neemt nog steeds in een stroomversnelling toe. Aangezien er onder de leerlingen misschien ook een aantal zijn, die belangstelling hebben voor deze alternatieve benadering van de zieke mens, leek het mij zinvol om jullie kennis te laten maken met de Akademie voor Natuurgeneeskunde te Amsterdam, waaraan ik zelf tweede-jaars studente ben.

De akademie is in oktober 1977 officieel gestart en ik behoorde zelf dus tot de pioniers. Het afgelopen schooljaar is (uiteraard) een heel moeilijk jaar geweest, waarin door de studenten en docenten veel tijd en energie is gestoken. Er zijn veel goede dingen gebeurd en er is veel fout gegaan, maar zeker is dat alle betrokkenen erg veel hebben geleerd. Het kwam erop neer, dat de studenten niet alleen maar moesten studeren, wat voor velen al een dagtaak op zich was, maar er moest bovendien van alles georganiseerd en geïmproviseerd worden met alle klusjes van dien. Met de ervaringen van vorig jaar zijn we eind september het tweede kursusjaar ingegaan. Hoewel alles al een stuk beter loopt dan in het studiejaar 1977-1978 beseffen we dat we er nog lang niet zijn. Ieders hulp en opbouwende kritiek blijft noodzakelijk.

De Akademie voor Natuurgeneeskunde geeft een dagopleiding op H.B.O.-niveau tot natuurgeneeskundig therapeut. Dit houdt in, dat zij ernaar streeft studenten te vormen tot therapeuten, die zelfstandig een diagnose kunnen stellen en therapieën kunnen geven op basis van de natuurgeneeskundige principes en filosofie. Tevens moeten zij adviezen kunnen geven, die waar mogelijk op preventie gericht zijn. Noodzakelijk is ook, dat de toekomstige therapeut zich een filosofie en levenswijze eigen maakt, die de patiënt stimuleert op deze wijze aan zijn genezing mee te werken.

De opleiding zal drie jaar gaan duren, maar het streven is deze duur in de (nabije) toekomst tot vier jaar uit te breiden. Als je de eisen ziet, die aan een natuurgeneeskundig therapeut gesteld worden, begrijp je, dat het lesprogramma heel vol zit en niet bepaald gemakkelijk is. In het eerste jaar komen voornamelijk de geneeskundige basisvakken als anatomie, fysiologie, embryologie, microbiologie, voedingsleer en psychologie aan bod. Tevens wordt dan de filosofie der natuurgeneeskunde behandeld en worden er inleidingen gegeven in de toepassingen van die filosofie (bijvoorbeeld iriscopie, fytotherapie, dieettherapie, homeopathie). Essentieel is ook de persoonlijkheidsvorming van de student. Deze wordt gestimuleerd d.m.v. colleges filosofie, medische ethiek, geschiedenis der geneeskunde en het beoefenen van de goede eigenschappen en vaardigheden in de mens (bv. positief denken, verdraagzaamheid, leren samenwerken en organiseren, omgaan met anderen, verantwoordelijkheid dragen). Er worden relatie- en gespreksvaardigheids-oefeningen gedaan en het waarnemingsvermogen wordt getraind.

Omdat "filosofie der natuurgeneeskunde" voor velen een vage term zal zijn en de leerstof van de akademie er toch voor een groot deel op gebaseerd is, is het van groot belang te weten, dat centrale punten in deze filosofie zijn: de totaalbenadering van de mens (lichaam, ziel en geest vormen één geheel en mogen nooit in een behandeling losgekoppeld worden), de ondergeschiktheid van al het leven aan natuurlijke kosmische wetten en de aanwezigheid van een natuurlijke geneeskracht in ieder mens.

In het tweede jaar komen opnieuw de vakken, die de persoonlijkheidsvorming stimuleren aan de orde, maar daarnaast uitgebreid de vakken pathologie, iriscopie, fysische diagnostiek, constitutiediagnostiek, algemene natuurgeneeskunde, dieetleer, fytotherapie, homeopathie, psychologie, waarneming, kosmologie (astrologie en kosmische wetmatigheden), botanie en houding-, beweging- en ademhalingsleer. Bovendien is het de bedoeling, dat halverwege het tweede studiejaar langzamerhand de stages worden ingevoerd.

Verder zal met name in het tweede gedeelte van de studie worden ingegaan op de praktijkvoering, wat o.a. gebeurt door colleges over gezondheidszorg, wetskennis, inrichting en administratie.

In het derde jaar zal de stof van het tweede jaar verder worden uitgebouwd. Gedurende alle studie jaren zal er bovendien lestijd worden ingeruimd voor eigen onderdelen van de studenten, excursies, studentenraad en evaluaties.

Toelatingseisen:

- Goede motivatie, d.w.z. de academie moet de kans zijn, waarnaar je al heel lang hebt uitgekeken.
- Je moet al geruime tijd bezig zijn geweest met natuurgeneeswijzen of aanverwante alternatieve geneeswijzen (b.v. door kursussen, literatuurstudie, toepassing bij jezelf, zoals niet roken, gezonde voeding e.a.).
- Een democratische instelling.
- Vooropleiding: minimaal HAVO (of aanverwant niveau) met scheikunde en natuurkunde als vereisten (evt. bijscholing is mogelijk) en bij voorkeur biologie, Engels en Duits in het vakkenpakket.
- Minimumleeftijd: 21 jaar. Deze voorwaarde wordt niet heel strak toegepast. Per persoon wordt bekeken of men al rijp is voor de academie.
- Goede gezondheid.
- Goede beheersing van de Nederlandse taal.

Financiën:

Dit is een gevoelig punt, dat bij een aantal mensen heel moeilijk zal liggen. We hebben hier te maken met een opleiding tot een beroep, dat (nog) niet officieel erkend is. Weliswaar worden natuurgeneeskundig therapeuten, die op dit moment een praktijk uitoefenen niet meer door de justitie aangepakt op grond van het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde (mits ze hun patiënten geen dingen beloven, die ze niet kunnen waarmaken of de mensen het geld uit hun zakken kloppen); maar officieel zijn ze wel strafbaar. Dientengevolge is ook de opleiding niet erkend. Dat houdt in, dat we op geen enkele manier op subsidie kunnen rekenen en alle kosten als het salaris van de docenten en het personeel, de leermiddelen, de huur van het gebouw etc. door de studenten zelf moeten worden opgebracht. Het studiegeld voor het studiejaar 1978-1979 is daarom vastgesteld op f 2500,-. Daarnaast komen nog de aanschafkosten van boeken en instrumentarium. In het eerste jaar komt dit neer op een bedrag van + f 500,-. Helaas kunnen de studenten zelf ook vrijwel nooit op enige financiële steun van gemeenten e.d. rekenen. Ongewild vertoont de academie daardoor enige gelijkenissen met een eliteschool.

Informatie:

Op het dekanaat is de officiële prospectus 1978-1979 van de Academie voor Natuurgeneeskunde te Amsterdam aanwezig. In bovenstaand stuk heb ik verschillende aspecten van de opleiding uit deze prospectus gelicht. Voor belangstellenden is er iedere maandagmiddag van 13.30-14.30 spreekuur in het akademiegebouw aan de 2e Boerhavestraat 7, Amsterdam (Oost), tel. 656752. Voor verdere informatie kun je ook bij ondergetekende terecht. Adres: Elisabeth Boddaertstraat 8'', 1066 XG Amsterdam (Slotervaart), geen telefoon.

Misschien is het leuk om tot slot nog enige persoonlijke ervaringen te vertellen. Toen ik op de academie kwam had ik niet verwacht, dat de lesstof zo een groot deel van mijn psyche in beslag zou nemen. De filosofieën, waarmee ik kennis maakte, waren zo in tegenspraak met de dogma's die ik tijdens mijn (katholieke) opvoeding geleerd had, dat ik het daar best heel moeilijk mee heb gehad. Hoewel ik me nooit strikt aan welk dogma dan ook heb vastgehouden en altijd geprobeerd heb uit te vinden wat mijn eigen ideeën waren en wat ik belangrijk vond, merkte ik nu pas hoe gemakkelijk je opvoeding een deel van jezelf wordt. Wanneer begrippen als karma en reïncarnatie ter sprake kwamen, protesteerde er van alles in me en ook nu zijn er nog heel wat dingen waar ik niet uit ben.

Hoewel het heel vermoedend is, is het erg belangrijk om alle dingen, die je in de les (en ook daarbuiten) worden aangedragen te verwerken, omdat je anders op een goed moment psychisch doordraait. Al zou je misschien andere conclusies trekken, toch heb ik een schooljaar achter de rug, dat ik voor geen goud had willen missen. Ik heb het gevoel, dat mijn persoonlijkheid in die korte tijd al een heel stuk rijper is geworden, mijn waarnemingsvermogen is scherper geworden en ik prik wat gemakkelijker door het uiterlijk vertoon van veel mensen heen. Ik besef ook, dat ik nooit in mijn leven uitgeleerd zal zijn en dat elke dag en elk mens, dat ik ontmoet een school voor mij is.

De exacte kennis leverde voor mij het afgelopen schooljaar weinig problemen op, al moest ik in het begin wel erg aan de Latijnse terminologie wennen. Al met al kan ik zeggen, dat er wel een heleboel met mij mis moet zijn, wil ik een dag niet met plezier naar school gaan. Het is vooral emotioneel bepaald geen gemakkelijke school, maar als je de uitdaging aanneemt krijg je er ook ontzettend veel voor terug!!

Vera Verhulst,
oud-leerlinge Pius X.

PASJE VERGETEN

Het was de vorige dag nogal laat geworden; Pieter moest hoofdstuk drie namelijk goed kennen anders zwaaide er wat! Hij had zich daarom een beetje verslapen. Dat was niet zo best, want als hij te laat zou komen.....

Afijn, hij dacht er maar liever niet aan. Gehaast als hij was schrokte hij gauw een paar sneetjes brood naar binnen en verslikte zich haast in de thee. Tien minuten over acht stond hij buiten. Hij moest zich nog haasten wilde hij op tijd zijn. Dat werd dus trappen geblazen. "Jezus wat stom, ik ben m'n pasje vergeten" bedacht hij zich onderweg opeens. "Als ik vandaag maar geen controle krijg!"

Gelukkig was de stallingbewaker al weg en kwam hij net op tijd de eerste les binnen. Hij beleefde wel even een benauwd momentje, want de docent keek hem nogal dreigend aan, toen hij zo hijgend binnenkwam. Maar toen Pieter netjes "goedemorgen" had gezegd (met kloppend hart en een bibberig stemmetje) zei de man verder maar niets meer.

Het derde uur had hij de overhoring van hoofdstuk drie. Gelukkig ging alles goed; hij kreeg slechts één keer een elektroshock toegediend van maar 75 volt toen hij zich eventjes versprak, maar dat soort kleinigheden, daar kwam je toch nooit onderuit.

In de grote pauze gebeurde het.

Hij had honger en was blij dat de zoemer was gegaan, nu kon hij even een hapje eten. Plotseling bromde er een stem achter hem: "Pardon jonge man, mag ik je pasje even zien?" Het was een bewaker met een helm op en een grote donkere bril en met een mitrailleur in z'n hand. Pieter schrok zich dood. "Me .. me pasje? D ..d..dat heb ik vanmorgen thuis laten liggen om ..omdat ik nogal haast had ziet u?" "Thuis laten liggen hè" bromde de bewaker, "maak dat de kat wijs, je bent natuurlijk een van die indringers die pas bij opper-rektor Kweeling een ruit hebben ingegooid". "Nee!n ...nee! Echt niet!" schreeuwde Pieter angstig. "Kom jij dan maar eens mee mannetje" bromde de bewaker.

"Au! ...Au! .. houd alsjeblieft op". De woorden klonken wanhopig uit de mond van de geradbraakte Pieter die op de grond lag te kronkelen van de pijn. Dat was niet verwonderlijk; voor de twaalfde keer dat uur werd hij behandeld met een leren zweepje waaraan ve-nijnige weerhaakjes bevestigd waren. Ze waren letterlijk bloedrood gekleurd. "Beken dan ..." schreeuwde opperrektor Kweeling, "we we-

ten toch dat jij het gedaan hebt ... Zeg het dan! .. Zeg het .. beken dan jij hondsvot!"

"M' .. maar ik heb het niet gedaan" bracht Pieter er wanhopig uit. "Pieter, jongen, nu moet jij eens goed luisteren", de stem van de opperrektor was veranderd, haast meelevend geworden. "We hebben de bewijzen in handen, je kunt er echt niet meer onderuit, beken nu maar, dan krijg je een eerlijk proces. "Eerlijk", dit woord klonk de halfbewusteloze Pieter als muziek in de oren. En toen: "Ja" zei Pieter, "ik heb het gedaan met een grote bruine baksteen .. Een eerlijk proces .." Met een glimlach om z'n lippen viel hij in slaap.

"Ja Pieter" zei onderrektor Fernandussen, "daar je bekend hebt is de zaak duidelijk. En omdat nu eenmaal de orde gehandhaafd dient te worden en ook omdat zulke dingen in de toekomst niet voor mogen komen, lijkt het mij, en met mij mijn kollega's, het beste om je in het belang van de scholengemeenschap als voorbeeld te stellen. We hebben daarom besloten je te liquideren.

H.Lasschuit 6f

tegenbrief

Oké Erwin en Lourens.

Eindelijk zal ik dan eens reageren op jullie stukjes. Want ik heb nu genoeg van jullie gezeik. Neem Lourens nu.

Ik citeer uit Bolwerk nr 4 jaargang '77/'78: "Ik als kritisch lezer van uw periodiek (dat de spreekbuis van uw school poogt te zijn) vond het mijn plicht u mede te delen, dat ik het een zeer opmerkelijke nee zeer verbijsterende zaak vind dat u werk copieert uit het repertoire van vakmensen. Waarom verlaagt u zich tot zoiets? Is de productiviteit van de creatievelingen op onze school zo laag dat u uw toevlucht zoekt in onfaire praktijken? Wanneer dat zo is dan kan ik u wel een paar tips geven: het kopiëren van de telefoongids garandeert u nog vele jaren volle Bolwerken".

Tot zover Lourens. Het gaat dan nog een tijdje verder. Maar ja, dan loopt Lourens een keer met een demonstratie mee en dan laat hij het eerste de beste pamflet wat hij in z'n handen gedrukt krijgt in Bolwerk afdrukken. Ik loop ook wel eens met demonstraties mee en daar krijg ik ook handen vol pamfletten uitgereikt (die ik trouwens niet afdruk in Bolwerk).

Het gaat mij trouwens niet zo erg hierom dan wel om de bedoeling die er bij deze heren achter zit.

Ik ga verder: in Bolwerk nr 5 van '77/'78 hebben jullie tweeën op een zeer achterbakse manier de "Stop de neutronenbom"-actie de grond in willen boren door o.a. te vermelden dat wij een meeloperseffect wilden kweken, om dan zoveel mogelijk handtekeningen te bemachtigen. Natuurlijk wisten jullie niet dat omdat er een meeloperseffect ontstond de handtekeningenactie vroegtijdig is afgekapt.

Maar ja, dat doet er niet toe. Over die valse beschuldiging zal ik verder ophouden. Maar jullie gebruikten het tevens als dekmantel om anti-propaganda te maken voor de ss-20, een bom uit Rusland afkomstig. Het protest hiertegen is uitstekend, maar waarom moet dat over de rug van anderen?

Ik ben jullie Tros-aktua-, jullie Telegraaf-maniertjes zat. Ik weet dat jullie bang zijn dat de Russen binnen komen vallen. Maar waarom doen jullie niets aan de Amerikaanse bezetting?

Tot zover.

Jean-Paul Courtens 5f

op weg naar het einde

Een vrij opstel dat breekt met alle normen der opstelschrijverij en grammatica.

Ja, wat is dat nu? Het einde. Achter elk einde steekt een nieuw begin. Soms beter soms slechter.

In dit geval weten we het nog niet. Tenslotte is het einde nog niet gekomen. Het verhaal is nog maar nauwelijks begonnen, dus waarom beginnen we nu al over het einde te praten. Laten we beginnen bij het begin.

Het begon op 14 augustus 1978, toen ik een brief van m'n schoolleiding kreeg om me te vertellen hoe leuk ze het vonden dat ik me als nieuwe leerling had aangemeld. Als introductie op m'n nieuwe school zou ik nog wel een gesprek met m'n "desbetreffende" conrector hebben. Dat gesprek moet nog komen. Maar de nieuwe leerling was er al. Al twee jaar.

Anderen zoals Piet L. † waren net als ik nieuwe leerlingen - tenminste volgens de brief. In feite had hij al zeven jaar achter de rug op deze school.

Maar ja denk je, iedereen maakt wel eens fouten.

Maar wat me nu is overkomen. Het schijnt dat ik helemaal niet ben ingeschreven. Dus ben ik een leerling die twee jaar op deze school heeft gezeten, word gefeliciteerd als nieuwe leerling maar word vergeten in te delen in een rooster.

Een leerling zonder lessen dus. Maar ja dat kan nu eenmaal niet.

Waar kom ik anders voor op school? Dat is een belangrijke vraag.

We kunnen die vraag natuurlijk ook stellen aan de andere leerlingen hier op school. Waarom zitten deze hier op school?

Laten we eens kijken naar de:

- a) de modale leerling; deze zit op school
1. omdat het nu eenmaal van de wet moet;
 2. omdat het van zijn/haar ouders moet;
 3. omdat zijn/haar materieële instinct hem/haar zegt dat hij/zij er goed aan doet de opleiding af te maken;
 4. omdat zijn/haar vriendinnen er ook op zitten;
 5. Ach waarom ook niet?

Ik zou zeggen een ruime keuze om uit te kiezen (ha ha), maar toch spreekt geen van de punten me aan. Misschien val ik in een andere categorie (tenslotte moet ik in een of ander hokje passen anders word ik gek).

Laten we eens kijken naar

- b) de gemotiveerde leerling.

Hier zijn er zo weinig van dat we daar geen aandacht aan hoeven te besteden. Dat ben ik dus ook niet. Want als er geen hokje van bestaat hoe kan ik er dan in komen? Een belangrijke vraag die we tot de volgende keer laten wachten.

- c) de vooruitstrevende leerling.

1. deze wil later gaan studeren en wil zo snel mogelijk van de middelbare schoolopleiding af.
2. deze wil een beroepsopleiding gaan volgen om bv. mensen te helpen en te begeleiden en leert daarom de herkenningsreactie uit z'n hoofd.

Tot het laatste voel ik me nog het meest aangetrokken. Alleen zit ik met het probleem dat ik al een diploma heb en voor nog zo'n di-

ploma geen zin heb om nog eens de herkenningsreacties uit mijn hoofd te gaan leren.

Maar verdomme we dwalen af. Het ging over de weg naar het einde. Ja waar was ik ook al weer gebleven.

Ik kwam de eerste dag op school en toen

En toen ging de zoemer. De leerling stond accuraat op. Liet z'n opstel achter en ging weg.

Jean-Paul.

* Bekend van zijn periode '40-'45.

PERSONALIA

Gehuwd Cora Lichtenveldt en Jan Baas - 10 oktober
 Vertrek Mw. J.J. Brakman - docente engels - 2 november
 Aangesteld Dhr. J.W.H.M. Merkies - administrateur
 Verhuisd Dhr. P.A. Meyer - amanuensis
 nieuw adres: Jupiterstr. 19 Sassenheim
 Herstellende van een rugoperatie - Mw. A. Fidder

Ook dit jaar zal er op 24 december om 22.- uur in de aula van de school een kerstviering plaatsvinden voor leerlingen, oud-leerlingen en familie.

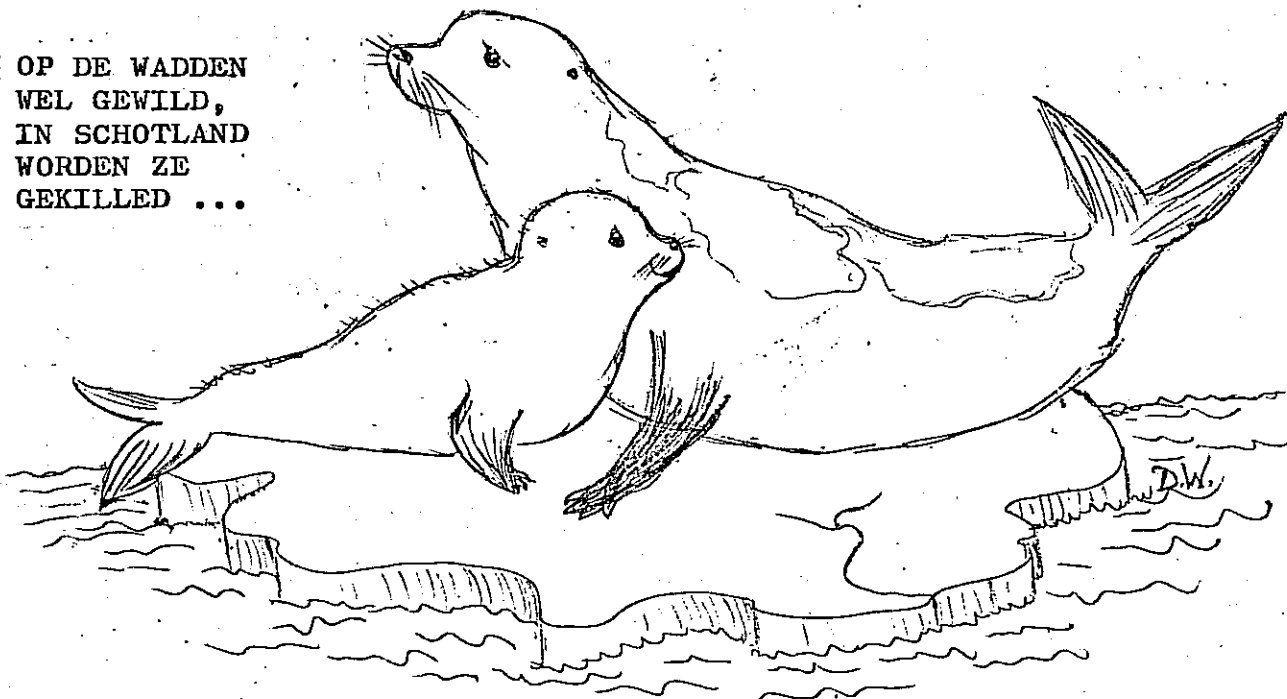
Aangezien de ruimte beperkt is worden alleen diegenen toegelaten die over een toegangsbewijs beschikken.

Deze kaarten - à f 2.- - zijn te verkrijgen 13 en 14 december a.s. om 13 uur in lokaal 225.

Noteer dit even in je agenda.

NACHTMIS

OP DE WADDEN
 WEL GEWILD,
 IN SCHOTLAND
 WORDEN ZE
 GEKILLED ...

VAN DE DEKANEN

Wat een weelde.

Aan de ouders van de leerlingen in de voorlaatste klassen havo-vwo.

Geachte ouders,

Op woensdag 15 en vrijdag 17 november a.s. worden in de S.G. St. Nicolaaslyceum, Prinses Irenestraat 21, Amsterdam, voorlichtingsavonden gehouden over de mogelijkheden van studie en beroep, in hoofdzaak voor de leerlingen uit de voorlaatste klassen.

Nadat uw kind heeft opgegeven over welke studies het wil worden voorgelicht, krijgt het bericht over avonden, tijd en lokaal, waar de gevraagde voorlichting wordt gegeven.

Naast de gerichte voorlichting door de uitgenodigde sprekers over hun vak- en opleidingsterrein zullen ook enkele beroepenconsulenten aanwezig zijn om allerlei vragen te beantwoorden op het gebied van scholen, beroepen, beroepskeuze, over opleidingen waarvoor die avond geen sprekers zijn uitgenodigd, etc.

Voorts zullen op 15 november studentendecanen van de Amsterdamse universiteiten aanwezig zijn voor het geven van algemene informatie over universitaire opleidingen.

Vanzelfsprekend bent ook u van harte welkom.

De aanmelding voor de cursus 1979-1980 van fysiotherapie is dit jaar voor het eerst centraal geregeld. Een aanmeldingsformulier wordt toegezonden nadat f 5.- administratiekosten zijn overgemaakt op giro nr. 3784100 t.n.v. Centraal Bureau Aanmeldingen te Nijmegen.

Dit bureau verstrekt geen prospectus of verdere informatie. De aanmelding kan plaatsvinden van 1 september '78 tot 31 januari '79. Er zijn meestal meer gegadigden dan beschikbare plaatsen.

In Amsterdam is met ingang van dit schooljaar een HBO-opleiding tot restaurator gestart.

Wend je voor nadere inlichtingen tot het dekaanat.

De dekanen.

Hoe word je paus? Dat is niet zo makkeiijk.

Op de scholen zijn de leercrachten zich dat wel bewust en er wordt ook veel aan gedaan.

Ik word al moe als ik eraan denk.

Vaak is er geen tijd om na te denken

Het zal wel gelogen zijn,

Het flensje is internationaal,

H E T R E G L E M E N T V A N D E F I L M C L U B .

In de vorige aflevering van Bolwerk heeft de filmclub een reglement gepubliceerd, dat duidelijk is ingegeven door de irritatie bij de club over enkele bezoekers die door hun wangedrag de goede gang van zaken op de filmavonden verstoren. Deze irritatie heeft, begrijpelijk, aanleiding gegeven tot een negatieve inhoud van het reglement: het dreigt met maatregelen tegen wangedrag.

Nu spreekt het vanzelf, dat de schoolleiding de filmclub steunt in het scheppen van een goede sfeer bij de filmavonden. Maar zij vindt het niet voldoende eventuele boosdoeners af te schrikken. Wil er een goede sfeer ontstaan dan zal iedere bezoekers daaraan moeten meewerken. Daarom graag nog eens aandacht voor de volgende puntjes:

1. Wij verwachten van iedere bezoeker dat hij door houding en gedrag zal meewerken aan een goed verloop van de avond.
2. Het nuttigen van drank en etenswaren is alleen toegestaan in de hal.
3. De filmverhuurmaatschappij stelt als voorwaarde, dat de voorstelling wordt gegeven in besloten kring. Daarom mogen alleen leerlingen en oud-leerlingen van de school de voorstelling bezoeken. Als we ons niet aan deze bepaling houden, kan ons dat een boete van F. 5000.-- kosten. Breng dus geen vrienden of vriendinnen van buiten de school mee.

Conrector Hoving.

Picuso
Pius X Lyceum
Amsterdam.

Amsterdam, 6 november 1978.

Beste "Picuso",

Dank voor jullie schrijven van 8 oktober j.l. Jullie vragen ons per open brief in Bolwerk te reageren op het initiatief van het schoolcafé. Wij menen dat dit verzoek niet aan het juiste adres gericht is. De docentenraad vertegenwoordigt immers de belangen van de docenten. Met jullie plannen kun je beter naar de staf gaan; we hebben begrepen dat dit inmiddels gebeurd is. Overigens juichen we het idee van een schoolcafé van harte toe. Hopelijk zal deze mogelijkheid tot een gezellig samenzijn in de nabije toekomst kunnen leiden tot het vormen van een leerlingenraad.

Wij wensen jullie veel succes!

Met vriendelijke groeten,

John de Nijs
Paula Overmars
Angela van Straaten
Theo Tel
Arne van Zweden.

